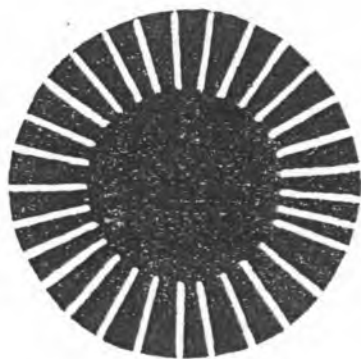

J E Ř A B Ě N Y

SEMTAMNÍK KOLČAT Z JIŽNÍCH ČECH

č. 2.

ČEKÁNÍ NA ŮSVIT

Výseč blond měsíce
kulila se svou noční dráhou.
Větr ji balil zleřka do mraků
a sháněl tmou
jak ovčák za obzor.
"Podívej, už jde!"
A svítání rozlilo
nachu na paletu.
Měsíc zrůžověl,
pak zbledl:
vyšlo slunce.

"HLEDAČ HVĚZD"

Zas půjdeš sám
brumlačím lesem,
podáš si ruku s potokem
až z něho budeš pít.
Tak známě tě šlehne
větev přes tvář -
zavřeš rychle oči
a ze tmy pod víčky
vylovíš modravé hvězdy
světla.

No a Wanyika - tentokrát s takřka morbidní pohádkou všem kamarádkám k MDŽ. Inu jak říká kamarádka Robel: "Mrtvej_chlap, dobrej_chlap."

Statná vandračka cupká lesem, na zádech vohroznej bégel. Když tu náhle zčista jaena - mladíček jakýsi. Chvilí se na sebe koukaj, jak pers z kanape, pak se holka ušklíbne a jde dál. Mladík za ní.

Najednou ji předejde a jen tak mimochodem se zeptá: "Slečno, nemáte to moc těžký?" Vona se zase jen tak ušklíbne, chvilí si ho prohlíží a pak pro sebe brumlá: "No aspoň 10 km by to moh vadržet!" A najednou vyhrkne: "To viš, hošku, trochu těžší to je, ale jak se natebe tak koukam, seš přece jen chlap!" A stěmi slovy mu svůj bégel hodí na ramena. "No tak pojď, je to jen něco přes třicet kiláků."

A tak jdou, lesem tmou, levá pravá /přední zadní/ bacha troubo neupační, holka jen tak zlehynka, drobet si kvízdá, drobet si prozpěvuje, a mladík těžce sehnutej, zpocenej jak myš, si to funí za ní.

Asi po pátém kiláku se chlapec zastaví a trudně vece: "Slečno, co abychom se odpočali, do trávy usedli, ptáky poslouchali?" "Ty jsi takyma semizdá ptáček! Travičky se ti zachtělo? Jenže hochu já spěchám, jsem červená Karkulka a nesu své babičce na potlach večeri. Ono by to vystydlo."

A tak hnali dál. Po deseti kilometrech mladík

padl, trošičku zasípal, vyvalil očka a vypustil duši. Vandračka sbalila ransac a hodila si ho na záda. Pak udělal patou důlek, shrábla tam mladíka, zahrnula a trochu přidupla hlínu. Ještě jednou se rozhlídla, vyrazila hřónskéj řev a vytí, který vodkoulala na posledním potla- chu od Čvachty, a se slovy "zase vo jednoho mín," se vydala na další pouť.

- - - - -

Ahoj krásně squaw. Tak tuhle pohádku můžete před spaním vyprávět kamerádům. A kdy- by tomu nerozuměli, klidně jim to názorně př předvedte.

I NA VANDRU S NOVOU VÝCHOVNOU METODOU!

MOJE MATURITNÍ PŘÍPRAVA

Po domovních schodech zadusaly něčí nohy. položila jsem učebnici a vyhlédla z okna: "No těmž, čekají mě pěkný věci!" Ani jsem nestačila domyslet tuhle větu, když se rozeřval zvonek, až sousedovic slepicím zalehlo v uších. - "Slyším! Tak pojďte dál!" /Zase se nic nenaučím/. Do dveří se nahrnula banda lidí v maskách.

"Ahoj, ahoj Kolčavo! Jdem tě navštívit."

"Vidim, Odkud jste sem přisublimovali?"

"Ale trochu jsme vrahovali do Brna a v Táboře nás průvodčí vylila. Tak jedeme za tebou. Nevíš, kde je tady poblíž nějaký seňár?"

"No jo, ono přelco, víš? Takhle Kozí hrádek by ti nestačil? Tam i Hus kázával. Víš co, táhle máš telefon a zeptej se na lesní správě. Tam jsou přes tyhle věci nejinformovanější."

"No neblbni, co bych jim řekl?"

"Třeby, že jsi objevil ve své hlavě nadnormativní zásoby sena a nemáš ho kam uložit."

"Dobrá. 1:0, ale co my chudáci."

"Nebul to se uvidí - my máme velkou králíkárnu. Tatím se rozsejte a já se pokusím uvařit vám aspoň čaj, protože jídla tu moc nemáme."

Nečekáme totiž potravinovou krizi, takže strava pro / snažila jsem se spočítat, ale neustále se přemisťovali, tak jsem to vzala od oka/

15 lidí je pouhou fikcí. "Je nás jen 14," ohradil se Fred proti mému osočování.

Čaj i pekáč teprve hodinu upečených buchet do nich jen zahučel. Pak si začali vařit z vlastních zásob. Když se najedli a zakouřili si, začali všichni vypadat náramně ospalé. Tak jsem je rotložila sardinkovitým způsobem po podlaže a můj půvabný budoár se rázem změnil v obíka-ci. Helču, jako jedinou dívku jsem uložila k sobě na váleнду a vytápala jsem do obýváku dočíst si tu chemii. Moc jsem se těšila, co řekne maminka, až se vrátí z rodičovské schůzky. Za chvíli klaply dveře a Matka Pluku Puruko vnesla do pokoje kousek sychravého počasí zvenku.

"Pst, spí!" "Co pst, kdo spí?", a otevřela dveře do mého pokoje. Prudké světlo se rozlilo po tvářích spáčů. "Proboha, co tu děláte?" "My potlašíme u Kolčavy," zablekotal ospalý Dandy a vzápětí opět upadl do sladké nevědomosti.

MĚŘENÍ LÁSKY

Ráno malinko vykuklo
nad čáru obzoru.
Mlha se kradla na zvědy.
Po špičkách odešel spánek
- usárnu plnou snů.
Potok jim sloupl z očí
vrstvičku únavy

a oni se usmáli času.

*První den byla stará jejich láska.
První den byla stará jejich láska.*

- tentokrát hostíme kamaráda

ŠKLEBEJOURA z T.O. Fort Sill

Den šel a stál jen stín
pobledlý a šedý,
kolem dokola tisíce světél,
lákových jak struny harfy
Jen řekni ruce, ať začne hrát,
proč nechceš vidět, co vidí druzí,
proč nechceš poslouchat?
Všechno je stejné, dej si říct
dobráni den a nech ten stín.

To světlo je mi cizí, nechci jej
znát!

Bojíš se!!

Ne, viděl jsem sám sebe hrát.

a kamarád Čára vám dá hádanku. O co, že meu-
hodnete:

CO JE TO?

V pátek to přijde domů celý unavený
přesto však to není líný
navléknout maskáč a trochu ošuntělý džíný
na záda bágl vzít
a kilometrů pár za město jít
prožívat znova a znova moře krásných chvil.

Že by to strýc Karel se svým novým embesem byl?

/TAM ERAHA OU ZA UCI 'EPNQUU OI UCI /